

Dnes chci vysvětlit logo synodálního procesu. Mohutný strom, oplývající moudrostí a září, se tyčí do nebes. Jako znamení života a naděje je vyjádřením Kristova kříže. Skrze něj je nadnášena eucharistie, zářící jako slunce. Příčná ramena, otevřená jako ruce nebo křídla, jsou odkazem na Ducha Svatého. Boží lid zde vyobrazený nestojí na místě: je lidem v pohybu, přesně tak, jak vyjadřuje původ slova synoda, tj. „společné putování“. Boží lid je sjednocen stromem života, který do nich vdechuje život a od nějž vychází toto společné putování. Patnáct postav shrnuje celé lidstvo v odlišnostech životních situací jednotlivých generací a původu. Tento aspekt je zdůrazněn rozmanitostí barev postav, které jsou samy o sobě odrazem radosti. Mezi osobami v této skupině není žádná hierarchie, všechny se nachází na stejné úrovni: mladí, senioři, muži, ženy, mladiství, děti, laici, řeholníci, rodiče, manželé, jednotlivci. Biskup a řeholní sestra nestojí tváří v tvář ostatním, ale kráčí společně s nimi. Jako by samo sebou na prvních místech tohoto zástupu kráčí děti a mladiství. Tak, jak o tom hovoří Ježíš v Evangelii: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, ale zjevil jsi je maličkým.“ (Mt 11,25) Jakou podobu má toto naše společné putování do Božího království? Na tuto otázku nám odpovídá motto pod grafikou: je to podoba synodální církve. Tedy církve, která je prožívána jako společenství skrze spoluúčast v uskutečňování vlastního poslání: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.“ (Mk 16,15). Prosím, nepolevujme v každodenní modlitbě za průběh synody.